

INTERVIEW GGZ-BEDRIJF

Inter-psy begon als experiment. Maar de patiënten stroomden toe en na de erkenning als GGZ-instelling in 2011 ging het helemaal hard. Inter-psy groeide in vijf jaar tijd van niets naar 140 medewerkers.

Prijsvechter schudt psychiatrie wakker

Arend van Wijngaarden

GRONINGEN Ach en wee klinkt het in de psychiatrie, want de grote GGZ-instellingen moeten fors bezuinigen en honderden medewerkers ontslaan. Tegelijk groeit het jonge GGZ-bedrijf Inter-psy uit Groningen onstuimig. Het geheim: goede kwaliteit voor een beduidend lagere prijs.

Het doet oprichter en directeur Ayhan Tatlicioglu wel eens pijn. „Wij worden als commercieel gezien. Maar we zijn juist enorm maatschappelijk betrokken. We zijn tegen verspilling in de zorg en voor betaalbaarheid. Ja, we werken daardoor zeker 20 procent goedkoper dan anderen. Maar we betalen ons personeel netjes volgens de cao en we houden ons aan alle richtlijnen rond kwaliteit, inspraak en klachtenafhandeling.”

Medisch directeur Carl Blijd, psychiater, geridderd vanwege zijn verdiensten voor sport, cultuur en integratie van vooral de Antilliaanse gemeenschap: „Je moet blij en trots zijn om hier te werken. Dat stralen we uit en dat verwachten we ook van onze medewerkers. Honderd procent inzet voor onze patiënten.”

Vijf jaar geleden begon Tatlicioglu in een klein kantoor met twee parttime medewerkers, naast zijn vaste baan bij GGZ-instelling Lentis. Nu is hij directeur-eigenaar van een bedrijf met 140 medewerkers, een omzet van tegen de 10 miljoen euro en vestigingen in de stad Groningen, Sappemeer, Hoogezand, Uithuizen, Wagenborgen, Wildervank, Veendam, Muntendam en Oude Pekela en een eerste Friese vestiging in Oosterwolde. Drenthe is de groeiemarkt, met intussen alweer vestigingen in Assen en Meppel.

En dat in een tijd dat de psychiatrie het moeilijk heeft. Vrijgevestigde psychologen zien minder cliënten en sommigen hebben de grootste moeite het hoofd boven water te houden. De grote GGZ-instellingen moeten miljoenen bezuinigen. Van oudsher zijn dat de GGZ Drenthe, het Groningse Lentis en de GGZ Friesland.

Geen kwaad woord komt er over hun lippen over die instellingen. Ze komen er zelf immers vandaan, net als veel van hun medewerkers. Carl Blijd van Accare, de instelling voor kinderspsychiatrie. En Ayhan Tatlici-

▲ Carl Blijd (links) en Ayhan Tatlicioglu van Inter-psy. Foto: Corné Sparidaens

oglu komt van Lentis. Achttien jaar werkte hij er, als klinisch psycholoog en later als manager. Was de baas van vestigingen in Veendam en Winsschoten, manager bij Jonx, gaf les aan de Rijksuniversiteit Groningen en werkte ernaast voor de MJD, het stads-Groningse welzijnswerk, en voor justitie. „Ik begon als migrantenkundige. Vanwege mijn Turkse achtergrond was dat handig, omdat ik de talen spreek. Ik heb me altijd veel beziggehouden met asielzoekers, met mensen die trauma's hebben opgelopen en ik deed veel aan interculturalisatie.”

Inter-psy begon als experiment. Maar de patiënten stroomden toe en

‘In de pgb's wordt zo veel geld verspild. Dat past niet bij ons’

na de erkenning als GGZ-instelling in 2011 ging het helemaal hard. Inter-psy werkt net als de grote instellingen volgens protocollen en kwaliteitscriteria, met goed opgeleid personeel en afdelingen voor autisme,

ouderen, kinderen, noem maar op. „We doen het alleen veel efficiënter dan de grote instellingen. Wij als directieleden werken meer dan 50 procent mee, we behandelen zelf nog patiënten. We letten op wat we uitgeven. Het moet goed zijn, maar niet te luxe. Heel veel dingen kunnen goedkoper als je even verder zoekt.”

De zorgverzekeraars, vooral Menzis, stellen het lagere tarief bijzonder op prijs. „We boden zelf al aan 20 procent goedkoper te werken dan de officiële tarieven. En dat in een tijd dat de grote instellingen klaagden dat het officiële tarief nog veel te laag was.”

De patiënten zijn daardoor ook

wat minder geld kwijt aan eigen risico. De wachttijd is kort, meestal nog geen twee weken. En patiënten blijven altijd bij één behandelaar. „Dat wordt op prijs gesteld en daardoor worden steeds meer mensen naar ons doorverwezen.”

‘Luxere’ psychologische hulp, waarvoor mensen zelf moeten betalen, zoals relatietherapie of coaching, biedt Inter-psy niet aan. „We doen alleen vergoede zorg. We doen zelfs nul pgb's (persoonsgebonden budgetten, red.). Want daar geloof ik niet in. In de pgb's wordt zo veel geld verspild. Dat past niet bij ons, daarvoor voelen we ons te verantwoordelijk.”